

VIKUSKIFTI

1. JUNI 2018

Oddagrein
Eirikur Lindenskov
ábyrgdarblaðstjóri

Skilagóður politikkur – tráan eftir utopia

Flokkarnir eru undir trýsti av persónligum áhugamálum

Í tíðargreinini blaðnum í dag rør lögfrøðingur framundir, at tað eru »nakrar óhepnar hend- ingingar« aftan á løgtingsvalið í 2002 – og tað, at Edmund Joensen tá legði til merkis, at hann fór ikki at verða afturvaldur í Eyst- uroyar valdømi, sum elvdu til, at Føroyar á løgtingsvalinum í 2008 gjørdist eitt valdømi.

Tað eru altíð ymsar orsøkir til politiskar avgerðir. Vit hava eina tilgongd, sum byggir á ymsar fatanir og støðutakanir.

Tað var ført fram í kjakinum, at tað bar illa til at stýra landinum, tí at lokalpolitisku atlitini fyltu ov nógv. Eisini varð ført fram, at tað var at kalla vónleyst at fáa kvinnur valdar á bygd. Og so hildu fólk eisini, at í einum so lítlum landi sum í Føroyum, átti

veljarin at hava møguleikan at velja júst tað valevnið, sum honum tóktist best um.

Tað er púra rætt, at taktikkur fyllur øgi- liga nógv í politikki. Vit hava so ofta staðfest, at tað hjá politikarum hevur størri týðning at kunna gera einum mótstøðufólki for- treð, heldur enn at hjálpa honum at fremja eitt hvørt, sum er gott. Hetta talar ímóti allari fornuft og góðum skili. Men tað er so. Tað vita øll, sum fylgja við í politikki. Hetta er ein politisk mentan, sum verður dyrkað.

Og so vilja politikarar øgiliga ofta hava ein persónligan vinning. Tá hugsa vit ikki endiliga um peningaligan vinning. Men teir vilja hava heiðurin, hava rósið. Hava herða- klappið.

Alt hetta fyllir so nógv, at tað skuggar fyri tí sum vanligi veljarin hevði kallað skilagóð- an politik, har fornuftið ræður.

Tað er valla ein valskipan, sum er orsøkin til, at flokkarnir eru farnir í bakgrundina. At persónarnir í flokkunum fylla nógv meira.

Fyrr sást tú fólk í flokkum í felag fara í valstrið. Á plakatinum sást tú felags herróp og kanska eina felags mynd. Men fyri 20 ár- um síðani sást tú ikki eina mynd við einum einstøkum valevni.

Í dag eru bara myndir av einstaklingum. Tann sum hevur ráð ella hevur onkran at gjalda fyri seg, hevur lættari við at sleppa frammat. Men tað er persónliga gyrndin, sum elvir tað. Ikki valskipanin.

Høvdu vit havt fólk í politisku flokku- num, sum vildu felagsskapin. Sum vildu for- nuftið. Sum vildu lata tað góða ráða, so var støðan øðrvísi. Spurningurin er, um tað ber til, ella um tað er æviga tráanin eftir utopia.

STRANDFERÐSLAN

Hesar eru treytirnar

Mikil misnøgd var um, at kafeteria á Smyrli var stongt, tá fólk fóru suðuraftur eftir fyrru steypafinaluna millum B36 og Suðuroyingar mikukvøldið. Teyingu tí hvørki vátt ella turt haðani.

Men tað er ikki so lætt hjá teimum, sum leggja til rættis á Strandferðsluni.

Eftir altjóða reglum skulu starvsfólkini í kafeteria hava hvíld minst 11 tímar um samdøgr- ið. Hvíltiðin kann býast sundur í tvey, har tey minst hava hvíld í seks tímar í fyrra umfari og so fáa tey aftur hvíld í fimm tímar í seinna umfarið.

– Tá ið Smyril siglur í vanligari ferðætlan, fáa tey hvíld upp á átta tímar um náttina umframt eina hvíld upp á trýggjar tímar um dagin.

Men hesa tíðina, Smyril siglur við broytt- ari ferðætlan, ber hetta ikki til, tí tey fáa lítla og onga hvíld um dagin, og tí er neyðugt at lata

kafeteria aftur fyrr um kvøldið fyri at kunna lúka altjóða reglurnar um hvíltið, sigur Jóhan Petur Abrahamsen.

Les eisini blaðið á telefonini

Í blaðnum...

Ein røð av óhepn- um hendingum

Eirikur í Jákupsstovu
Tíðargrein síða 18-19

Grindaboð fyrri 100 árum síðani

Síðsøga síða 26-27

Bergtórur prædikar á ólavsøku

Hvalvíksprestur, Bergtórur Hjelm Bjarkhamar, er tann elsti at tveimum yngstu prestunum, sum ikki hevur prædika á ólavsøku, og tí er tað hansara túrur í ár

Bergtórur Hjelm Bjarkhamar.

Hann tók við embætinum í Norðstreym- oy tann 1. januar í 2011 og varð innsettur í kallið 30. januar 2011. Hann er sóknarprestur í Norðstreymoyar eystara prestagjaldi við bústaði í Hvalvík.

Bergtórur Hjelm Bjarkhamar er ættaður úr Vági, giftur við Halldis Müller, ið er ættað úr Hvalba. Tey eiga børnini Femju, Aleksand- ur, Katarinu og Juliu.

– Vit ynskja Bergtóri gleði, eydnu og Harrans signing við prædikuni og gudstæn- astuni ólavsøkudag, skrivur Jógvan Friðriks- son, bispur, á folkakirkjan.fo.

Ólavsøkuskruðgongan og gudstænastan er fornur síður og harvið sambandið millum Løgtingið og kirkjuna. Hildið verður, at hesin síður í øllum førum stavur afturi frá 1609, tá fyrsta kirkjan varð bygd úti á Reyni í Havn. Onkur hevur tó reist spurningin, um ikki kirkja kortini man hava verið í Havn fyri ta tíð.

Vit vita frá gomlum keldum, at nógv fólk kom til Havnar á ólavsøku.

Í 1673 skrivaði prósturin Lucas Debes, at hvør tingdagur byrjaði við gudstænastu í Havnar kirkju. Núverandi Havnar Kirkja, sum er dómkirkja, varð bygd uttan fyri býin í 1788.

Sosialurin

Tel. 341800
www.sosialurin.fo

Ábyrgdarblaðstjóri:
Eirikur Lindenskov
eirikur@sosialurin.fo

Blaðstjóri:
Barbara Holm
barbara@sosialurin.fo

Fyrstakstsstjóri:
Jonhard Hammer
jonhard@sosialurin.fo

Marknaðardeild
lysing@sosialurin.fo

Stovnaður: 1927
Prent: Prentmiðstöðin